

PRAKSISOVERSIGT · DET FINANSIELLE ANKENÆVN

Praksisoversigt over privat kaution for lån i pengeinstitut

Det Finansielle Ankenævns praksis om selvskyldnerkaution efter § 48 i lov om finansiel virksomhed og aftalelovens § 36

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 80 afgørelser · 2002-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Privat kaution for lån i pengeinstitutter og realkreditinstitutter er et af de mest tilbagevendende sagsområder hos Det Finansielle Ankenævn. Retsgrundlaget er [lov om finansiel virksomhed § 48](#) – oplysningspligt, beløbs- og tidsbegrænsning, underretningspligt ved misligholdelse og adgangen til at tilsidesætte kautionen ved økonomisk misforhold – sammenholdt med [aftaleloven § 36](#) og [§ 38 c](#). Det Finansielle Ankenævn prøver fuldt ud, om kautionsforpligtelsen stod i misforhold til kautionistens økonomi PÅ STIFTELSESTIDSPUNKTET, men afviser konsekvent sager, der kræver parts- og vidneforklaringer, og sager om kaution for kautionistens eget selskab. Parallelt har navnlig Højesteret og landsretterne afklaret forældelsen af selvskyldnerkaution – senest ved Højesterets dom af 27. august 2024, der omgjorde Østre Landsrets modsatte resultat fra 2023.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Det Finansielle Ankenævn bedømmer altid det økonomiske misforhold ud fra kautionistens formue og betalingsevne PÅ STIFTELSESTIDSPUNKTET – ikke ud fra den senere udvikling i debtors eller kautionistens økonomi.
- 02** Det Finansielle Ankenævn afviser, at et pengeinstitut kan medregne en indtægt som medhjælpende ægtefælle i kautionistens bæreevne, når instituttet burde have indset, at netop den indtægt bortfalder i den situation, hvor kautionen aktualiseres.
- 03** Det Finansielle Ankenævn accepterer som udgangspunkt kautionistens underskrift på kautionserklæring og informationsskema som tilstrækkeligt bevis for, at oplysningspligten efter § 48, stk. 1, er opfyldt – bevisbyrden vender dermed reelt over på kautionisten.
- 04** Det Finansielle Ankenævn kræver, at pengeinstituttet kan godtgøre, at kautionisten var oplyst om, at kautionen dækker allerede eksisterende (gammel) gæld; er dette ikke godtgjort, begrænses hæftelsen til den reelle kreditudvidelse.
- 05** Manglende underretning efter § 48, stk. 6, og manglende årlige meddelelser efter § 48, stk. 5, fører ikke i sig selv til bortfald – kautionisten skal godtgøre, at regreskravet mod låntageren derved er blevet forringet.

- 06** Det Finansielle Ankenævn afviser klager, hvor misforholds- eller rådgivningsspørgsmålet kun kan afgøres ved parts- og vidneforklaringer, og henviser i stedet klageren til domstolene.
- 07** Det Finansielle Ankenævn afviser som fast praksis klager over kaution stillet for et selskab, som kautionisten selv ejer helt eller delvis, eller hvor kautionisten er direktør/bestyrelsesmedlem med bestemmende indflydelse – også ved ejerandele helt ned til 10 pct.
- 08** En tidsbegrænset kaution bortfalder, hvis pengeinstituttet ikke har fremsat et reelt krav inden udløbet; et blot forbehold om senere at rejse krav er ikke tilstrækkeligt ved tabskaution.
- 09** Kautionistens hæftelse kan nedsættes, hvis instituttet har forøget kautionistens risiko – fx ved ikke at etablere den forudsatte pantesikkerhed eller ved at frigive et provenu, som kautionen forudsatte skulle nedbringe gælden.
- 10** Højesteret har fastslået, at 10-årsfristen for et kautionskrav vedrørende restgæld på et realkreditpantebrev først løber, når restgælden faktisk er forfaldet over for hovedskyldneren – ikke allerede ved en enkelt terminsmisligholdelse.

§ 1 Retsgrundlaget: fra bank- og sparekasselovens § 41 a til § 48 i lov om finansiell virksomhed

Den særlige beskyttelse af den PRIVATE kautionist blev indført ved bank- og sparekasselovens § 41 a (lov nr. 428 af 6. juni 2002) og videreført uændret som § 48 i lov om finansiell virksomhed. Bestemmelsen blev nyaffattet i december 2014 med virkning fra 1. juli 2015, hvor de dagældende kautionsregler i god skik-bekendtgørelsen blev løftet op i loven.

Den gældende [lov om finansiell virksomhed § 48](#) indeholder i dag følgende hovedelementer for kaution UDEN FOR ERHVERVSFORHOLD:

Bestemmelse	Indhold
§ 48, stk. 1	Informationspligt før aftalens indgåelse + udlevering af debtors årsopgørelse, tre lønsedler eller årsregnskab
§ 48, stk. 2	Kautionen kan kun gøres gældende, hvis kautionisten på anden vis har haft et forsvarligt bedømmelsesgrundlag
§ 48, stk. 4	Hæftelsen kan ikke overstige lånets hovedstol eller kredittens maksimum
§ 48, stk. 5	Årlig skriftlig meddelelse om gældsposten
§ 48, stk. 6	Meddelelse senest 3 måneder efter udeblivelse – og ved henstand uden kautionistens samtykke
§ 48, stk. 7-8	Retsvirkning af fristoverskridelse: reduktion af kravet og bortfald i det omfang regressen er forringet
§ 48, stk. 9	Bortfald efter 10 år – dog 5 år ved kredit med variabelt beløb eller lån uden fast forfaldstidspunkt
§ 48, stk. 10	Hel eller delvis tilsidesættelse ved misforhold til kautionistens økonomi

Efter § 53 a, stk. 1 finder § 48, stk. 1-8, 10 og 11, tilsvarende anvendelse på REALKREDITINSTITUTTER – men bortfaldsreglen i stk. 9 gælder ikke realkreditlån, og beløbsloftet i stk. 4 er fraveget for lån i en ejendom, hvor både kautionist og låntager bor.

Vigtigt ved læsning af ældre nævnspraksis: stykke-nummereringen blev flyttet ved nyaffattelsen. Afgørelser fra før 1. juli 2015 henviser til § 48, stk. 1 (nu stk. 6) om 3-måneders-meddelelsen, til stk. 6 (nu stk. 9) om tidsbegrænsningen og til stk. 7 (nu stk. 5) om den årlige meddelelse. Se fx **272/2011** og **70/2014**, hvor nævnet anvender den gamle nummerering.

Forarbejderne til 2014-nyaffattelsen fastlægger direkte, hvordan misforholdsvurderingen skal foretages:

Ved vurderingen af, om en kaution står i misforhold til kautionistens økonomi, skal der foretages en vurdering af både kautionistens formue og betalingsevne. Denne vurdering skal foretages på baggrund af forholdene på tidspunktet for kautionens indgåelse. Hvis kautionisten kun har beskedne indtægter, bør der kun lægges vægt på formueforholdene.

Forarbejderne anfører desuden udtrykkeligt, at lovfæstelsen er en STRAMNING i forhold til den hidtidige domstolspraksis efter **U.2010.1628H**, hvor kautionen blev nedsat efter en samlet afvejning:

Med den foreslåede lovfæstelse skal kautionen tilsidesættes helt eller delvist, alene hvis der foreligger et misforhold mellem kautionens størrelse og kautionistens økonomi. Dette synes i øvrigt at flugte med Pengeinstitutankenævnets praksis i forlængelse af Højesterets dom i U.2010.1628H.

Tidsbegrænsningen i § 48 er ikke en forældelsesregel. **Betænkning nr. 1460/2005 om revision af forældelseslovgivningen**, kapitel 7 om kreditors krav mod kautionister, beskriver reglen som »en lovbestemt tidsbegrænsning af kautionsforpligtelsen«, der »reelt ... har samme virkning som en forældelsesregel«, men som ikke overflødig gør forældelsesreglerne, bl.a. fordi den kun omfatter kaution uden for erhvervsforhold.

LOV

[Lov om finansiell virksomhed § 48, stk. 1-11](#)
[Lov om finansiell virksomhed § 53a, stk. 1](#)

PRAKSIS

Det finansielle ankenævn · Kautionists hæftelse bestod trods fejlagtigt kontoudtog og påstået manglende underretning

28.05.2014

§ 2 Nævnets prøvelseskompetence: hvornår er kautionen »privat«?

Det Finansielle Ankenævn behandler efter sine vedtægter § 2 klager over PRIVATE kundeforhold. Klager fra erhvervsdrivende kan kun behandles, hvis de ikke adskiller sig væsentligt fra klager om private kundeforhold, jf. vedtægternes § 2, stk. 3, og øvrige erhvervsklager afvises efter § 2, stk. 4.

Dette kompetencespørgsmål er den hyppigste afvisningsgrund i kautionssager, og nævnets linje er meget fast: **kaution stillet for et selskab, kautionisten selv ejer helt eller delvis, er et erhvervsmæssigt forhold** – uanset at hæftelsen er personlig, og uanset at inddrivelsen rammer kautionisten privat.

- I [329/2005](#), [180/2006](#), [192/2013](#), [233/2014](#) og [247/2020](#) blev klagen afvist, fordi kautionisten var (med)ejer og/eller direktør i debtorselskabet.
- Afvisningen gælder også ved MEGET SMÅ ejendele: i [277/2011](#) ejede klageren 10 pct. af anparterne, og i [546/2012](#) var ejerskabet blot indirekte via et holdingselskab, der ejede 25 pct. af debtorselskabet.
- Også en kautionist UDEN formelt ejerskab afvises, hvis han har bestemmende indflydelse: i [293/2017](#) var klageren direktør og i en periode bestyrelsesmedlem, og i [283/2014](#) fremstod klageren over for banken som direktør og medejer, fordi hun var CVR-registreret som direktør og havde underskrevet ledelsespåtegningen på årsrapporten – uanset hendes indsigelse om, at det var uforeneligt med hendes fleksjob.
- Linjen er ført uændret videre i den nyeste praksis: [370/2021](#) (personlig pro rata-kaution via holdingselskab), [423/2025](#) (personlig kaution for eget holdingselskab, som selv kautionerede for datterselskabet) og [371/2025](#) (kaution for eget udenlandsk selskab).

Modsat behandles kaution for ANDRES virksomhed som en privat kaution. I [119/2012](#) fastslog nævnet udtrykkeligt, at klageren, der ikke var medejer af datterens virksomhed, havde påtaget sig kautionen uden for erhvervsforhold, hvorfor § 48 fandt anvendelse – herunder beløbsloftet i [stk. 4](#). Tilsvarende i [54/2002](#), hvor en udlejer blev anset for en mindre erhvervsdrivende, hvis sag ikke adskilte sig væsentligt fra private forhold.

Afvisning kan ske DELVIST. I [573/2021](#) afviste nævnet alle klagepunkter om selskabets finansiering, herunder livsforsikring stillet til sikkerhed for erhvervslån, men realitetsbehandlede klagen over sparekassens afslag på at omlægge klagerens PRIVATE realkreditlån.

At en sag er henvist fra domstolene efter [retsplejelovent § 361](#) ændrer ikke nævnets vurdering af sin egen saglige kompetence – det fastslog nævnet udtrykkeligt i [370/2021](#).

LOV	Lov om finansiell virksomhed § 48, stk. 4	Retsplejelovent § 361, stk. 1	
PRAKSIS	Det finansielle ankenævn · 423/2025: Afvisning af klage vedrørende personlig kaution for holdingselskab som erhvervsmæssigt forhold		22.01.2026
	Det finansielle ankenævn · Klage over selvskyldnerkaution og konkursbegæring afvist som erhvervsforhold		22.01.2026
	Det finansielle ankenævn · Delvis afvisning af klage over erhvervsmæssige ejendomshandler i anpartsselskab samt realitetsbehandling af privat lånevist		21.03.2022
	Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over rådgivning om personlig kaution for erhvervslån: Sagen vurderet som et erhvervsmæssigt forhold		18.01.2022

Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kautionsforpligtelse for eget selskab grundet erhvervsmæssig karakter	18.10.2021
Det finansielle ankenævn · Ankenævnet afviser klage over kautionsforpligtelse pga. direktør- og bestyrelsespost i selskabet (erhvervsforhold)	21.08.2018
Det finansielle ankenævn · Afvisning af indsigelse mod kautionshæftelse trods påstand om manglende ledelsesdeltagelse og fleksjobstatus	10.01.2017
Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kautionsforpligtelse for eget anpartsselskab grundet erhvervsmæssig karakter	11.02.2015
Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kaution for eget selskab grundet erhvervsmæssig karakter	20.12.2013
Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kaution for selskab ejet af kautionisten	24.10.2013
Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kautionshæftelse for datters erhvervsvirksomhed	24.10.2012
Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kautionsforpligtelse grundet klagerens medejerskab af det gældstyngede selskab	12.09.2012
Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kautionsforpligtelse for eget selskab som erhvervsmæssigt forhold	08.11.2006
Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kaution for eget anpartsselskab grundet erhvervsmæssig karakter	08.06.2006

Økonomisk misforhold – nævnets kerneprøvelse efter § 48, stk. 10, og aftalelovens § 36

Den centrale materielle prøve i Det Finansielle Ankenævns kautionspraksis er, om forpligtelsen stod i misforhold til kautionistens økonomi ved AFTALENS INDGÅELSE. Retsvirkningen findes i dag i [§ 48, stk. 10](#), men nævnet træffer i praksis afgørelsen med hjemmel i [aftaleloven § 36](#) – ofte sammenholdt med [§ 38 c](#) og med [§ 48](#) som fortolkningsramme.

Udfaldene fordeler sig i tre grupper:

Udfald	Eksempler	Kendetegn
Fuld tilsidesættelse	40/2019 , 351/2016 , 32/2015	Ingen formue OG beskeden/ingen indkomst; stort kautionsbeløb
Delvis nedsættelse	335/2020 , 119/2022 , 1250/2009- , 228/2021	Nedsættelse til friværdis eller skønsmæssigt beløb; ofte dissens
Afvisning af indsigelsen	46/2014 , 155/2011 , 105/2013	Reel indkomst eller friværdis, der kan bære beløbet

De klareste tilsidesættelser vedrører kautionister uden realistisk udsigt til at kunne opfylde forpligtelsen:

- I **40/2019** var klageren social- og sundhedsassistent med ca. 21.000 kr. i månedsløn, ingen nettoformue (indestående og værdipapirer på 9.473 kr. mod gæld på 218.232 kr.) og forsørgerpligt over for to børn. Kautionsrammen var på op til 500.000-600.000 kr. Flertallet tilsidesatte hele forpligtelsen; mindretallet ville nedsætte den til 50.000 kr.
- I **351/2016** dokumenterede klageren via SKAT-oplysninger, at hans personlige indkomst 2007-2009 var NEGATIV, og at gælden oversteg ejendommens værdi. Begge kautioner (400.000 kr. og 200.000 kr.) blev kendt ugyldige, og de allerede betalte 28.050 kr. skulle tilbagebetales.
- I **32/2015** var klageren enlig forsørger på førtidspension uden nettoformue, da hun i 2014 underskrev to nye kautionserklæringer. Kautionerne blev kendt uforbindende.

Ved delvis nedsættelse fastsætter nævnet ofte hæftelsen til den FAKTISKE FRIVÆRDI eller til et skønsmæssigt beløb:

- I **1250/2009** skulle banken nedsætte kautionen til et beløb svarende til den faktiske friværdis i klagerens ejendom pr. juni 2008, fastlagt ved sagkyndig vurdering – banken havde regnet med en intern vurdering på 2,2 mio. kr., mens den offentlige vurdering var 1,3 mio. kr.
- I **335/2020** nedsatte et flertal på 3 af 5 medlemmer kautionen skønsmæssigt fra 300.000 kr. til 150.000 kr.
- I **119/2022** (realkredit) nedsatte et flertal på 3 mod 2 kautionen fra 376.000 kr. til 200.000 kr. OG ændrede den til en DELKAUTION, der reduceres løbende med afdragene og senest bortfalder 1. januar 2038. Klageren var 18 år og under uddannelse med ca. 95.500 kr. i indkomst, da hun første gang kautionerede i 2007.

Et særskilt spor er FORHØJELSER: nævnet prøver hver enkelt kautionsstiftelse for sig. I **224/2010** blev den oprindelige kaution på 75.000 kr. fra 2007 opretholdt som »så beskeden«, mens forhøjelsen til 300.000 kr. i 2008 blev kendt uforbindende. Samme mønster i **228/2021**, hvor kautionerne fra 2011 blev opretholdt – fordi klageren forinden hæftede som MEDDEBITOR og derfor ikke fik forøget sin risiko – mens forhøjelsen på 100.000 kr. i 2012 blev tilsidesat, da banken ikke havde dokumenteret klagerens økonomi på forhøjelsestidspunktet.

LOV

Aftaleloven § 36, stk. 1

Aftaleloven § 38c, stk. 1

Lov om finansiell virksomhed § 48, stk. 10

PRAKSIS	Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionsforpligtelse for realkreditlån: Nedsættelse af kaution på grund af misforhold til økonomi	22.12.2022
	Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionsforpligtelse pga. økonomisk misforhold: Delvis nedsættelse af kravet mod kautionist efter omlægning af lån	20.09.2022
	Det finansielle ankenævn · 335/2020 - Nedsættelse af kautionsforpligtelse for ægtefælles erhvervsengagement grundet økonomisk misforhold	11.06.2021
	Det finansielle ankenævn · Kautionsforpligtelse tilsidesat som ugyldig grundet misforhold til kautionistens økonomi	03.10.2019
	Det finansielle ankenævn · 351/2016 - Kautionsforpligtelser kendt ugyldige som følge af misforhold til kautionistens økonomiske forhold	19.12.2017
	Det finansielle ankenævn · Klager frigjort for kautionsforpligtelser grundet økonomisk misforhold og status som førtidspensionist	21.09.2016
	Det finansielle ankenævn · Afslag på klage over kautionsforpligtelse og efterfølgende lån trods påstand om økonomisk misforhold	15.09.2014
	Det finansielle ankenævn · Kautionistens hæftelse efter forhøjelse af erhvervskredit og indsigelse om økonomisk misforhold	27.02.2014

Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om forældres kautionsforpligtelse for sønnens andelsboliglån og betydningen af salgsprovenu	07.05.2012
Det finansielle ankenævn · Sag om kautionsforpligtelses gyldighed ved misforhold til kautionisternes økonomi	06.01.2012
Det finansielle ankenævn · Nedsættelse af kautionsforpligtelse grundet misforhold til kautionistens økonomi og friværdis	07.03.2011

§ 4 **Hvad Det Finansielle Ankenævn lægger vægt på i misforholdsvurderingen**

På tværs af afgørelserne kan der udledes en række gennemgående momenter, som HAR AFGØRENDE BETYDNING FOR UDFALDET:

1. Tidspunktet er stiftelsestidspunktet – ikke aktualiseringstidspunktet. Nævnet fastslog i **335/2020**, at vurderingen skulle tage udgangspunkt i forholdene ved kautionsaftalens indgåelse i 2014, selv om klagerens indkomst faldt drastisk i 2018-2019. Omvendt kunne banken i **105/2013** ikke gøres ansvarlig for, at klagerens indkomst var faldet fra 455.000 kr. til 235.000 kr., når banken begrænsede kravet til den oprindelige kaution fra 2008.

2. »Skrøbelige« indtægter tæller ikke med. Den mest markante praksisskabende betragtning findes i **335/2020**: Det Finansielle Ankenævn lægger vægt på, at pengeinstituttet IKKE må medregne kautionistens indtægt som medhjælpende hustru i ægtefællens virksomhed:

Pengeinstituttet burde have indset, at denne indtægt uundgåeligt ville bortfalde i netop den situation, hvor kautionsforpligtelsen blev aktuel (ægtefællens manglende betalingsevne).

Nævnet tilføjede, at der ikke var grundlag for at antage, at klageren uden videre kunne opnå en tilsvarende indtægt andetsteds. Betragtningen svarer til den, der ligger bag resultatet i **40/2019**, hvor bankens argument om, at forpligtelsen var fordelt på fire kautionister, ikke kunne opveje klagerens manglende bæreevne.

3. Formue frem for indkomst ved beskedne indtægter. Er indkomsten lav, er det formuen – i praksis friværdien i kautionistens bolig – der afgør beløbets størrelse. Det ses direkte i **1250/2009** (nedsættelse til faktisk friværdis) og i **351/2016** (ingen formue = fuld ugyldighed). Nævnet accepterer ikke bankens EGEN interne ejendomsvurdering som facit, når den afviger markant fra den offentlige vurdering og fra den faktiske pantebehæftelse.

4. Ændrer kautionen reelt kautionistens stilling? Går kautionisten fra at være MEDDEBITOR (fuld, direkte hæftelse) til at være kautionist (subsidiær hæftelse), er der ingen risikoforøgelse, og der er derfor ikke grundlag for tilsidesættelse. Det er en fast og gennemgående begrundelse: **228/2021** (omlægning i 2011), **372/2010** (frigørelse som meddebitor mod kaution ved samlivsophør) og **29/2017**, hvor klageren – trods status som kontanthjælpsmodtager – ikke fik medhold efter **§ 48, stk. 10**, fordi hun i forvejen hæftede fuldt ud og nu kun hæftede for 75 pct. I **232/2012** gik bevægelsen den modsatte vej: kautionen bortfaldt, fordi den blev erstattet af direkte solidarisk meddebitorhæftelse.

5. Kautionistens forhåndskendskab til debtors økonomi. Nævnet lægger vægt på, om kautionisten reelt havde indsigt – fx som medarbejder, udlejer eller nær pårørende. I **318/2012** var moderen i 2006 blevet orienteret om sønnens alvorlige økonomiske problemer og om opsigelsen af engagementet; da hun i 2007

underskrev en NY kautionserklæring, måtte hun have været klar over risikoen. Tilsvarende i 40/2005, hvor klageren havde deltaget i møder om tilbagetrækning af en konkursbegæring mod sønnen.

6. Beløbets absolutte størrelse. Små kautioner opretholdes selv ved beskeden økonomi: i 224/2010 var 75.000 kr. »af en så beskeden størrelse«, at forpligtelsen ikke kunne anses for urimelig, mens 300.000 kr. blev tilsidesat over for de samme kautionister.

LOV	Aftaleloven § 36, stk. 1	Lov om finansiell virksomhed § 48, stk. 10	
PRAKSIS	Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionsforpligtelse pga. økonomisk misforhold: Delvis nedsættelse af kravet mod kautionist efter omlægning af lån		20.09.2022
	Det finansielle ankenævn · 335/2020 - Nedsættelse af kautionsforpligtelse for ægtefælles erhvervsengagement grundet økonomisk misforhold		11.06.2021
	Det finansielle ankenævn · Kautionsforpligtelse tilsidesat som ugyldig grundet misforhold til kautionistens økonomi		03.10.2019
	Det finansielle ankenævn · 351/2016 - Kautionsforpligtelser kendt ugyldige som følge af misforhold til kautionistens økonomiske forhold		19.12.2017
	Det finansielle ankenævn · Afslag på ophævelse af kaution for tidligere fælles gæld og erstatning for håndtering af bilsalg efter skilsmisse		04.07.2017
	Det finansielle ankenævn · Kautionistens hæftelse efter forhøjelse af erhvervskredit og indsigelse om økonomisk misforhold		27.02.2014
	Det finansielle ankenævn · Afgørelse om gyldighed af kautionsforpligtelse for søns erhvervsgæld trods indsigelse om manglende rådgivning		07.03.2013
	Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionshæftelse efter omlægning til solidarisk meddebitorhæftelse		06.11.2012
	Det finansielle ankenævn · Sag om kautionsforpligtelses gyldighed ved misforhold til kautionisternes økonomi		06.01.2012
	Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionsforpligtelse efter overgang fra meddebitor til selvskyldnerkautionist ved samlivsophør		07.10.2011
	Det finansielle ankenævn · Nedsættelse af kautionsforpligtelse grundet misforhold til kautionistens økonomi og friværdis		07.03.2011

Informations- og rådgivningspligten efter § 48, stk. 1-2 – underskriftens bevisvirkning

Efter § 48, stk. 1 skal pengeinstituttet sikre sig, at kautionisten er tilstrækkeligt informeret om aftalens indhold og konsekvenser, herunder ved en »afbalanceret beskrivelse af de risici, der er forbundet hermed«, og udlevere debtors årsopgørelse, tre lønsedler eller årsregnskab. Efter stk. 2 kan kautionen ved manglende opfyldelse kun gøres gældende, hvis kautionisten på anden vis har haft et forsvarligt bedømmelsesgrundlag.

Forarbejderne beskriver, at kravet i praksis udspringer af nævnets EGEN praksis før lovfæstelsen – den generelle informationspligt blev anset for opfyldt ved udlevering af Forbrugerrådets og Finansrådets kautionspjece, og den konkrete ved udlevering af debtors økonomiske oplysninger.

Nævnets bevismæssige udgangspunkt er strengt over for kautionisten: har kautionisten underskrevet en kautionserklæring eller et informationsskema med bekræftelse af at have modtaget og gennemgået materialet, lægges det til grund, at oplysningspligten er opfyldt. Det gælder selv ved påstande om, at dokumenterne blev underskrevet hjemme uden kontakt med banken:

•

[404/2013](#): klageren havde underskrevet på at have modtaget samleverens årsopgørelse, lønsedler og oplysninger om øvrige engagementer samt kautionspjecen – hans krav om et personligt møde blev ikke tillagt vægt.

- [224/2013](#): underskrift derhjemme efter samleverens anmodning fritog ikke klageren, da hun kendte lånets formål.
- [321/2010](#) og [83/2012](#): påstande om pres og manglende sprogforståelse blev ikke tillagt vægt over for det skriftlige aftalegrundlag.
- [335/2020](#): nævnet fandt rådgivningsspørgsmålet afgjort ved underskriften, og gav først klageren medhold på misforholdssporet.

Omvendt fører TOTAL fravær af kontakt til tilsidesættelse. I [357/2009](#) havde en kræftsyg højskolelærer underskrevet en kaution på 20.000 kr. uden nogensinde at have været i kontakt med andelskassen. Flertallet fandt rådgivningen så mangelfuld, at kautionen blev tilsidesat efter [aftaleloven § 36](#), jf. [§ 38 c](#) – mens et mindretal ville afvise sagen som bevisbehovssag.

Mangelfuld rådgivning fører ikke til frigørelse, hvis hæftelsen reelt er uændret. Det illustreres af [480/2020](#): banken havde ved en fejl lagt et overtræk på 13.500 kr. ind under det kautionssikrede lån uden kautionistens accept, men indsatte under sagen 13.728,33 kr., så kautionisten blev stillet som om forhøjelsen aldrig var sket. Da risikoen dermed var uændret, var der ikke grundlag for at ophæve kautionen – klagegebyret blev dog tilbagebetalt.

Endelig gælder de særlige kautionistregler IKKE, når kunden selv optager lånet. I [272/2011](#) fastslog nævnet, at de særlige rådgivningsregler for kautionister ikke finder anvendelse, når klageren selv optager en kredit som debitor, uanset at provenuet gives videre til tredjemand – samme resultat i [1090/2009](#), hvor forældrene hæftede som LÅNTAGERE og ikke som kautionister.

LOV

[Aftaleloven § 36, stk. 1](#)[Aftaleloven § 38c, stk. 1](#)[Lov om finansiell virksomhed § 48, stk. 1-2](#)

PRAKSIS	Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionsforpligtelse efter bankens fejlbehæftede forhøjelse af lån uden kautionistens samtykke	30.06.2021
	Det finansielle ankenævn · 335/2020 - Nedsættelse af kautionsforpligtelse for ægtefælles erhvervsengagement grundet økonomisk misforhold	11.06.2021
	Det finansielle ankenævn · Kautionist hæftede for tidligere samlevers billån trods indsigelse om manglende rådgivning	30.06.2014
	Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om kaution for gæld indfriet ved bankskifte og pengeinstituttets rådgivningsforpligtelse	19.03.2014
	Det finansielle ankenævn · Kaution for tidligere ægtefælles erhvervsgæld fastholdt for kassekredit trods indsigelse om manglende rådgivning	06.11.2012
	Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om hæftelse for kaution og særskilt lån til søns virksomhedsdrift	09.10.2012
	Det finansielle ankenævn · Kautionistens indsigelser mod kautionsforpligtelse og modregning blev ikke taget til følge	14.02.2012
	Det finansielle ankenævn · Forældre hæfter som låntagere for søns erhvervslån trods indsigelse om kautionsforhold	23.11.2010
	Det finansielle ankenævn · Kautionserklæring tilsidesat grundet manglende rådgivning fra pengeinstitut	17.03.2010

§ 6 Kaution for gammel gæld – nævnets skærpede oplysningskrav

Der er ikke i dansk ret et forbud mod kaution for allerede eksisterende gæld. Det slog nævnet udtrykkeligt fast i [365/2020](#), hvor kautionen for en forligsmæssigt nedskrevet gæld blev opretholdt, fordi kautionisten ved sin underskrift havde bekræftet at have modtaget information om debtors økonomi og kautionspjecen.

Det Finansielle Ankenævn stiller til gengæld et SKÆRPET krav om, at kautionisten er gjort bekendt med, at kautionen reelt dækker gammel gæld – og bevisbyrden derfor ligger hos pengeinstituttet:

- I [165/2005](#) gik 330.000 kr. af et lån på 420.000 kr. til nedbringelse af en anden kundes eksisterende kassekredit hos SAMME sparekasse. Da hverken kautionserklæringen eller de øvrige dokumenter oplyste dette, og sparekassen ikke kunne godtgøre mundtlig information, blev hæftelsen begrænset til 90.000 kr. – svarende til de beløb, der faktisk gik til eksterne kreditorer og dermed udgjorde en REEL udvidelse af engagementet.
- I [238/2013](#) var driftskrediten allerede udnyttet med 835.993,74 kr., da kautionisten underskrev for en forhøjelse til 1.000.000 kr. Nævnet begrænsede den erhvervsmæssige hæftelse til differencen – 164.006,26 kr. – og anvendte forudsætningslæren på de efterfølgende kautionserklæringer, som var afgivet i den fejlagtige tro, at hun hæftede for det fulde beløb.

Omvendt opretholdes kautionen, når kautionisten faktisk kendte forholdet:

- [224/2013](#): klageren var klar over, at lånet skulle indfri samleverens gæld i hans TIDLIGERE pengeinstitut – der var derfor ikke tale om kaution for gammel gæld i juridisk forstand, da banken ikke tidligere havde haft engagement med kunden.
- [318/2012](#) og [83/2012](#): kautionisten måtte anses for bekendt med, at kautionen vedrørte eksisterende gæld. I [83/2012](#) var afgørelsen dog truffet 3-2, idet mindretallet kun ville binde klageren for den faktiske forhøjelse på 50.000 kr.
- [345/2003](#): en let overskridelse af kreditmaksimum på kautionstidspunktet gav ikke grundlag for nedsættelse.

LOV	Aftaleloven § 36, stk. 1	Lov om finansiel virksomhed § 48, stk. 1	
PRAKSIS	Det finansielle ankenævn · Krav om nedsættelse af gæld og indsigelse mod kautionsforpligtelse for gammel gæld		11.05.2021
	Det finansielle ankenævn · Kautionsforpligtelse nedsat grundet manglende oplysning om kaution for gammel gæld		24.04.2014
	Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om kaution for gæld indfriet ved bankskifte og pengeinstituttets rådgivningsforpligtelse		19.03.2014
	Det finansielle ankenævn · Afgørelse om gyldighed af kautionsforpligtelse for søns erhvervsgæld trods indsigelse om manglende rådgivning		07.03.2013
	Det finansielle ankenævn · Kaution for tidligere ægtefælles erhvervsgæld fastholdt for kassekredit trods indsigelse om manglende rådgivning		06.11.2012
	Det finansielle ankenævn · Delvist bortfald af kautionsforpligtelse grundet manglende oplysning om kaution for gammel gæld		15.12.2005
	Det finansielle ankenævn · Kautionsforpligtelse opretholdt trods manglende underretning om væsentlige overtræk på erhvervskredit		05.10.2004

§ 7 Underretning ved misligholdelse og årlige meddelelser – kravet om forringet regres

Pengeinstituttet skal efter [§ 48, stk. 6](#) give kautionisten meddelelse senest 3 måneder efter, at en ydelse er udeblevet – og tilsvarende, hvis der gives låntageren henstand uden kautionistens samtykke. Efter [stk. 5](#) skal der gives ÅRLIG skriftlig meddelelse om gældsposten. Ved kaution INDEN FOR erhvervsforhold gælder i stedet 6-måneders-fristen i [§ 47](#).

Det gennemgående mønster i Det Finansielle Ankenævns praksis er, at **en fristoverskridelse ikke i sig selv fører til bortfald**. Kautionisten skal godtgøre, at regreskravet mod låntageren derved er blevet forringet, jf. [stk. 8](#):

- [34/2003](#): banken havde overtrådt den dagældende bank- og sparekasselovs § 41, men det var ikke godtgjort, at forsinkelsen havde forringet moderens regres mod sønnen.
- [436/2008](#): nævnet præciserede, at **BEVISBYRDEN for regresforringelsen påhviler kautionisten selv**.
- [70/2014](#): selv om sparekassen muligvis ikke havde overholdt underretningskravene, var klagerens mulighed for at varetage sine interesser ikke væsentligt forringet – datteren og medkautionisten havde betalt ydelserne i den relevante periode.
- [321/2010](#): den manglende årlige oversigt i januar 2009 skyldtes, at kautionen fejlagtigt var registreret som ERHVERVSKaution; det medførte ikke bortfald, da regresforringelse ikke var godtgjort.
- [345/2003](#): sparekassen kunne have tilsidesat oplysningspligten ved ubetilgede overtræk, men bortfald forudsatte, at regresmulighederne var forringet.
- [381/2002](#): banken havde tilsidesat underretningspligten ved først at informere kautionisterne i juli 2002 om restancer fra slutningen af 2001, men det var ikke sandsynliggjort, at forsinkelsen havde forringet regressen.

Rettidighed vurderes konkret. I [946/2009](#) var en meddelelse af 21. november 2006 rettidig i forhold til restancer fra august 2006, og nævnet fastslog samtidig, at banken IKKE har pligt til løbende at orientere kautionisten om debtors betalingsstop, når sagen er overgået til inkasso. Nævnet præciserede desuden, at reglen om årlig meddelelse ikke finder anvendelse på kautionsaftaler indgået FØR 1. juli 2002.

Endelig har pengeinstituttet en LOYAL OPLYSNINGSPLIGT over for kautionisten under inddrivelsen: i [224/2010](#) fastslog nævnet, at bankens tavshedspligt efter [lov om finansiell virksomhed § 117, stk. 1](#) ikke er til hinder for, at kautionisten får dokumenterede oplysninger om det engagement, der kautioneres for, så længe kravet fastholdes.

LOV

[Lov om finansiell virksomhed § 47](#)[Lov om finansiell virksomhed § 48, stk. 5-8](#)[Lov om finansiell virksomhed § 117, stk. 1](#)

PRAKSIS	Det finansielle ankenævn · Kautionists hæftelse bestod trods fejlagtigt kontoudtog og påstået manglende underretning	28.05.2014
	Det finansielle ankenævn · Kautionistens indsigelser mod kautionsforpligtelse og modregning blev ikke taget til følge	14.02.2012
	Det finansielle ankenævn · Sag om kautionsforpligtelses gyldighed ved misforhold til kautionisternes økonomi	06.01.2012
	Det finansielle ankenævn · Kautionistens indsigelser mod rettidigheden af bankens underretning om misligholdelse blev ikke imødekommet	30.08.2010
	Det finansielle ankenævn · Kautionshæftelse efter manglende underretning om misligholdelse og afbrydelse af 20-årig forældelse	12.05.2009
	Det finansielle ankenævn · Kautionsforpligtelse opretholdt trods manglende underretning om væsentlige overtræk på erhvervskredit	05.10.2004

Det finansielle ankenævn · Klager over hæftelse for kautionsløfte afgivet i 1986 efter manglende rettidig orientering om misligholdelse

08.07.2003

§ 8 Beløbsloft, tidsbegrænsning og bortfald af kautionen

Beløbsloftet. Efter § 48, stk. 4 kan kautionisten ikke hæfte for mere end lånets hovedstol eller kredittens maksimum ved aftalens indgåelse. I 272/2011 havde sparekassen opkrævet 4.773,15 kr. ud over maksimum og måtte tilbagebetale beløbet; nævnet stadfæstede, at hæftelsen var maksimeret til 275.000 kr. Reglen gælder ikke for aftaler indgået før 1. juli 2002, jf. 371/2003, hvor en ubegrænset kaution fra 2000 blev opretholdt – men hvor forrentningen af det beløbsbegrænsede kautionsbeløb først kunne løbe én måned efter påkrav, jf. renteloven § 3, stk. 2.

Kautionen hæfter kun for det, kautionsdokumentet dækker. I 53/2005 hæftede kautionisten ikke for et misligholdelsestillæg på 6 procentpoint, fordi tillægget alene fremgik af bankens generelle vilkår og ikke af det gælds-brev, kautionisten havde underskrevet. Modsat i 527/2010, hvor en misligholdelsesrente på 25 pct. var udtrykkeligt aftalt i selve kautionserklæringen og derfor blev opretholdt.

Tidsbegrænsning og bortfald. § 48, stk. 9 lader kautionen bortfalde efter 10 år – eller 5 år ved kredit med variabelt beløb eller lån uden fast forfaldstidspunkt – medmindre forpligtelsen forinden er gjort gældende. Nævnets praksis om AFTALTE tidsbegrænsninger følger samme logik:

Sag	Aftalt udløb	Bankens skridt	Resultat
292/2008	1. februar 2008	Opsigelse til fuld indfrielse 7. juni 2004	Kautionen bestod – kravet var gjort gældende i tide, og passivitet forelå ikke
205/2008	5 år fra 2002	Brev 16. januar 2006 om, at kautionen bestod	Flertal (3-2): rettidigt gjort gældende; mindretallet fandt påkravet for upræcist
353/2014	1. oktober 2013	Brev 14. maj 2013 med forbehold; krav først 24. marts 2014	Kautionen BORTFALDT

353/2014 er den ledende afgørelse om, hvad der kræves af »at gøre kravet gældende«: ved en TABSKAUTION kunne banken efter sagens natur først rejse kravet efter udtømmende retsforfølgning, men nævnet fandt, at brevet af 14. maj 2013 »alene var at forstå som et forbehold om eventuelt senere at rejse et krav«. Da banken ikke kunne fremsætte et endeligt krav inden udløbsdatoen og ikke havde aftalt forlængelse, bortfaldt hæftelsen.

En uklar datoangivelse i kreditkontrakten skaber derimod ikke en tidsbegrænsning: i 147/2004 kunne kautionisten ikke med rette antage, at rubrikken »Dato for aftale« (1. juni 1999) var en udløbsdato – nævnet kritiserede dog banken for formuleringen.

LOV

[Lov om finansiell virksomhed § 48, stk. 4, 9](#)

[Renteloven § 3, stk. 2](#)

PRAKSIS

Det finansielle ankenævn · Tabskaution bortfaldt ved tidsbegrænsningens udløb da banken ikke rettidigt kunne gøre et endeligt krav gældende	12.05.2015
Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om hæftelse for kaution og særskilt lån til søns virksomhedsdrift	09.10.2012
Det finansielle ankenævn · Afslag på bortfald af kautionshæftelse og godkendelse af aftalt misligholdelsesrente på 25 %	21.11.2011

Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om tidsbegrænset kaution var bortfaldet ved tidsfristens udløb trods tidligere opsigelse	11.02.2009
Det finansielle ankenævn · Uenighed om rækkevidden af tidsbegrænset kaution efter debtors konkurs	21.01.2009
Det finansielle ankenævn · Kautionists hæftelse for forhøjede misligholdelsesrenter og spørgsmål om passivitet	23.06.2005
Det finansielle ankenævn · Afvisning af krav om bortfald af kautionsforpligtelse trods uklar tidsangivelse i kreditkontrakt	26.08.2004
Det finansielle ankenævn · Kautionist fik delvist medhold i sag om renteberegning på begrænset kaution ved datterens ejendomsovertagelse	03.06.2004

§ 9 Risikoforøgelse, pantesikkerhed og bankens dispositioner over sikkerhederne

Ud over § 48 anvender Det Finansielle Ankenævn almindelige kautionsretlige principper om, at kreditor ikke ensidigt må forringe kautionistens stilling. Nævnet lægger vægt på, hvad der var FORUDSAT mellem parterne ved kautionsstiftelsen.

Manglende eller mangelfuld pantesikkerhed nedsætter hæftelsen. I [21402025/2015](#) havde realkreditinstituttet kun tinglyst pant i det ene af to matrikelnumre, selv om lånet finansierede hele ejendommen. Instituttet opdagede fejlen i 2009, men informerede ikke kautionisten. Nævnet fandt, at instituttets undladelse havde medført en RISIKOFORØGELSE, og nedsatte kautionskravet fra 370.000 kr. til 170.000 kr.

Bankens frigivelse af provenu, kautionen forudsatte skulle nedbringe gælden. I [242/2002](#) blev en forsikringssum på 123.893 kr. efter en totalskade kun delvis anvendt til afdrag, mens 65.000 kr. blev udbetalt til debitor til køb af en ny bil. Nævnet fastslog, at det var en klar forudsætning for kautionen, at lånet var sikret ved pant i den finansierede bil, og at banken ikke måtte disponere anderledes uden kautionistens udtrykkelige samtykke. Klageren skulle stilles, som om hele forsikringssummen var krediteret lånet.

Realiserede sikkerheder skal fratrækkes. I [155/2011](#) blev banken pålagt at fratrække nettoprovenuet fra salget af andelslejligheden i sønnens restgæld, før kravet mod kautionisterne blev gjort op – selv om kautionen i øvrigt var gyldig.

Men kautionistens risiko forøges ikke retligt ved udvidelse af en BELØBSBEGRÆNSET kaution. Dette er en fast begrundelse:

- [527/2010](#): kreditmaksimum blev hævet fra 1,5 mio. kr. til 5 mio. kr. uden kautionistens viden, men da kautionen var beløbsbegrænset til 1,3 mio. kr., blev hans RETLIGE forpligtelse ikke ændret.
- [102/2004](#): banken måtte yde debitor et nyt billån uden kautionistens accept, da der ikke ved kautionsaftalens indgåelse var givet tilsagn om det modsatte.
- [41/2009](#): kautionserklæringen gav udtrykkeligt banken ret til at afskrive panteprovenu efter frit valg, og det var ikke godtgjort, at kautionen var betinget af, at der ikke blev ydet yderligere lån. Ét medlem dissenterede og fandt långivningen uansvarlig.

Ingen pligt til at forbedre sikkerheden. I [80/2005](#) fandt nævnet, at banken ikke havde pligt til at søge ejer pantebrevet forhøjet, blot fordi den blev orienteret om ægtefællens gældsproblemer. Og i [546/2010](#) var

banken ikke ansvarlig for at have aflyst et løsørejerpantebrev efter kautionistens indfrielse, da gældsrevet indeholdt en klar fraskrivelse af regres i pantet.

Modregning. I [219/2015](#) og [321/2010](#) godkendte nævnet bankens modregning i kautionistens indestående, når kautionsskravet var forfaldent, fordi hovedengagementet var opsagt.

LOV	Aftaleloven § 36, stk. 1	Lov om finansiel virksomhed § 48, stk. 1
PRAKSIS	Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod pengeinstituts modregning i indestående og indbetaling til dækning af kautionssforpligtelse	23.08.2016
	Det finansielle ankenævn · Hæftelse for selvskyldnerkaution nedsat med 200.000 kr. som følge af manglende pantesikkerhed i ejendommens fulde areal	03.08.2015
	Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om forældres kautionssforpligtelse for sønnens andelsboliglån og betydningen af salgsprovenu	07.05.2012
	Det finansielle ankenævn · Kautionistens indsigelser mod kautionssforpligtelse og modregning blev ikke taget til følge	14.02.2012
	Det finansielle ankenævn · Afslag på bortfald af kautionsshæftelse og godkendelse af aftalt misligholdelsesrente på 25 %	21.11.2011
	Det finansielle ankenævn · Ansvar for aflysning af løsørepantebrev ved kautionists indfrielse af lån	07.10.2011
	Det finansielle ankenævn · Tvist om kautionists hæftelse ved udvidelse af debtors engagement og anvendelse af panteprovenu	18.11.2009
	Det finansielle ankenævn · Afslag på nedsættelse af kautionsshæftelse trods indsigelse om manglende sikring af pantesikkerhed	18.08.2005
	Det finansielle ankenævn · Kautionistens hæftelse efter bankens yderligere långivning til debitor uden samtykke	09.07.2004
	Det finansielle ankenævn · Kautionist får medhold efter bankens uberettigede udbetaling af forsikringssum til nyt bilkøb	02.10.2002

§ 10 Sagsgang, prøvelsesgrænse og afvisning på grund af bevisbehov

Det Finansielle Ankenævn behandler sagerne PÅ SKRIFTLIGT GRUNDLAG. Nævnet kan ikke afhøre parter eller vidner, og den vigtigste begrænsning i prøvelsesintensiteten er derfor, at klagen AFVISES, hvis sagens afgørelse forudsætter mundtlig bevisførelse. Denne afvisningsgrund rammer kautionssager særligt hårdt, fordi tvisterne typisk angår, hvad der blev sagt ved underskriften:

- [426/2021](#): spørgsmålet om misforhold kunne ikke afgøres alene på de skriftlige bilag; sparekassen kunne ikke fremfinde dokumenter fra 2000-2002, og en afklaring af parternes forudsætninger og rådgivningen krævede parts- og vidneforklaringer.
- [84/2017](#): nævnet fandt udtrykkeligt, at »den i dokumenterne anvendte standardtekst om modtagelse af regnskaber var ikke tilstrækkelig til at afklare, om de specifikke budgetter rent faktisk var udleveret«, og at misforholdsspørgsmålet ikke kunne afgøres uden yderligere oplysninger om formueforholdene.
- [107/2005](#) og [168/2006](#): direkte modstridende forklaringer om møder, rådgivning og påståede mundtlige tilsagn om frigivelse.
- [21309151/2014](#): realkreditinstituttet erkendte, at kautionisterne ved en fejl ikke var indkaldt til tvangsauktionen efter [retsplejeloven § 564](#), men vurderingen af, om de reelt kunne have budt eller afværget auktionen, krævede vidneforklaringer og sagkyndig vurdering.

- I **32/2015** blev sagen SPLITTET: kautionerne fra 2014 blev kendt uforbindende, mens klagen over håndpantsetningen fra 2011 blev afvist, fordi rådgivningsspørgsmålet krævede bevisførelse.

En beslægtet begrænsning er, at nævnet ikke kan pålægge et pengeinstitut at indgå en akkord eller en bestemt afviklingsordning – det fastslog nævnet i **365/2020**.

Forholdet til domstolene og fogedretten. Nævnet afviser klager over forhold, der allerede har været undergivet domstolsbehandling. I **29/2022** blev klagepunkterne om fordringens eksistens og opgørelse frem til fogedretsbehandlingen afvist, mens spørgsmålet om bankens efterfølgende overdragelse af fordringen til tredjemand til underkurs blev realitetsbehandlet. Tilsvarende afvisning i **261/2024**. Men en fogedretsbehandling UDEN materiel prøvelse spærrer ikke: i **318/2012** kunne nævnet behandle sagen, fordi fogedretten ikke havde prøvet kautionsforpligtelsens gyldighed efter [retsplejeloven § 478](#). Omvendt lagde nævnet i **219/2015** en byretsdom afsagt UNDER nævnsbehandlingen til grund som bindende for, at banken havde et forfaldent tilgodehavende.

Klagegebyr og retsvirkning. Klagegebyret tilbagebetales, når klagen afvises, og når klageren får helt eller delvis medhold – også når medholdet først opnås ved, at banken under sagens forberedelse nedsætter kravet eller retter en fejl (**105/2013**, **272/2011**, **480/2020**, **345/2003**). Nævnets afgørelser er ikke tvangsfuldbyrdelige over for instituttet: i **357/2009** meddelte pengeinstituttet efterfølgende, at det ikke ønskede at følge afgørelsen – hvorefter kautionisten var henvist til domstolene.

Forældelse af klagerens EGET krav. Nævnet anvender de almindelige forældelsesregler også på kautionistens erstatningskrav mod banken; i **29/2025** blev et krav om mangelfuld rådgivning ved kautionsstiftelsen afvist som forældet efter [forældelsesloven § 3, stk. 1](#).

LOV	Forældelsesloven § 3, stk. 1	Retsplejeloven § 478	Retsplejeloven § 564, stk. 1
PRAKSIS	Det finansielle ankenævn · Afvisning af erstatningskrav mod Danske Bank vedrørende selvskyldnerkaution og kontooverførsler grundet forældelse		
			28.08.2025
	Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kautionshæftelse efter tidligere behandling i fogedretten		
			17.01.2025
	Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kautionsforpligtelse grundet behov for bevisførelse om økonomisk misforhold		
			23.02.2023
	Det finansielle ankenævn · Delvis afvisning af klage over kautionsforpligtelse og renteberegning efter retsforlig og udlæg		
			16.06.2022
	Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionsforpligtelse efter bankens fejlbehæftede forhøjelse af lån uden kautionistens samtykke		
			30.06.2021
	Det finansielle ankenævn · Krav om nedsættelse af gæld og indsigelse mod kautionsforpligtelse for gammel gæld		
			11.05.2021
	Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionsforpligtelse for nystartet virksomhed: Spørgsmål om mangelfuld rådgivning og økonomisk misforhold afvist på grund af bevisbehov		
			26.06.2018
	Det finansielle ankenævn · Klager frigjort for kautionsforpligtelser grundet økonomisk misforhold og status som førtidspensionist		
			21.09.2016
	Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod pengeinstituts modregning i indestående og indbetaling til dækning af kautionsforpligtelse		
			23.08.2016
	Det finansielle ankenævn · Kautionisters hæftelse ved manglende underretning om tvangsauktion og efterfølgende afvisning fra Ankenævnet		
			28.05.2014
	Det finansielle ankenævn · Kautionistens hæftelse efter forhøjelse af erhvervskredit og indsigelse om økonomisk misforhold		
			27.02.2014

Det finansielle ankenævn · Afgørelse om gyldighed af kautionsforpligtelse for søns erhvervsgæld trods indsigelse om manglende rådgivning	07.03.2013
Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om hæftelse for kaution og særskilt lån til søns virksomhedsdrift	09.10.2012
Det finansielle ankenævn · Kautionserklæring tilsidesat grundet manglende rådgivning fra pengeinstitut	17.03.2010
Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om kautionsansvar ved udtræden af selskab og påståede mundtlige tilsagn om frigivelse	06.12.2006
Det finansielle ankenævn · Manglende rådgivning om pantesikkerhed ved kaution for billån afvist på grund af bevisusikkerhed	15.09.2005
Det finansielle ankenævn · Kautionsforpligtelse opretholdt trods manglende underretning om væsentlige overtræk på erhvervskredit	05.10.2004

Sammenhængen med domstolspraksis – særligt forældelse af selvskyldnerkaution

§ 11

Kautionssager, der afvises af Det Finansielle Ankenævn eller ikke følges af pengeinstituttet, ender ved domstolene, og på ét punkt har domstolene i de senere år afklaret et spørgsmål, nævnet kun berører i periferien: **hvornår begynder forældelsesfristen for kravet mod en selvskyldnerkautionist?**

Efter [forældelsesloven § 11](#) bestemmes forældelsesfristen over for kautionisten »efter de regler, der gælder for forældelse af fordringen mod hovedskyldneren«. Forarbejderne anfører, at fristen ved selvskyldnerkaution regnes fra misligholdelsestidspunktet. Spørgsmålet var, om udskyldelsesreglen i [§ 2, stk. 5](#) – der gælder, når kreditor undlader at udnytte sin adgang til førtidig opsigelse – også slår igennem i kautionsforholdet.

Sagskomplekset DLR Kredit mod en selvskyldnerkautionist gennemgik alle tre instanser:

Instans	Afgørelse	Resultat
Retten i Lyngby	BS-20565/2020-LYN (16. februar 2022)	Fristen løb først fra tvangsauktionen i 2010 – kautionisten dømt
Østre Landsret	BS-8278/2022-OLR (17. august 2023)	Flertal 2-1: fristen løb fra misligholdelsen 1. marts 2009 – kautionisten frifundet
Højesteret	BS-6940/2024-HJR (27. august 2024)	Fristen løb først fra tvangsauktionen 24. november 2010 – kautionisten dømt til at betale 1.428.191,82 kr.

Østre Landsrets flertal begrundede frifindelsen med, at kravene ikke hviler på samme aftalegrundlag:

Selvom § 2, stk. 5, finder anvendelse på hovedkravet, indebærer dette ikke nødvendigvis, at § 2, stk. 5, finder anvendelse på kautionskravet, da kravet mod henholdsvis hovedskyldneren og kautionisten ikke hviler på samme aftalegrundlag.

Højesteret nåede det modsatte resultat med udgangspunkt i ALMINDELIGE KAUTIONSRETTLIGE PRINCIPPER: kreditor kan kun rette krav mod kautionisten, når kreditor har et aktuelt, uopfyldt krav mod hovedskyldneren. Da DLR Kredit ikke havde opsagt pantebrevet ved terminsmisligholdelsen i marts 2009, var hovedskyldneren ikke i misligholdelse med RESTGÆLDEN, og kautionskravet kunne ikke gøres gældende:

Den 10-årige forældelsesfrist for DLR Kredits kautionskrav mod A begyndte derfor tidligst at løbe efter dette tidspunkt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Kautionskravet mod A vedrørende restgælden var derfor ikke forældet den 20. maj 2020, hvor DLR Kredit anlagde sag mod A.

Højesterets dom er den gældende retsstilling og skal lægges til grund ved læsningen af Østre Landsrets dom fra 2023.

Domstolene har herudover afklaret flere spørgsmål, nævnet ikke prøver:

- **Kautionisternes indbyrdes forhold.** I [BS-31249/2022-VLR](#) (18. februar 2025) fastslog Vestre Landsret, at kreditor ikke ensidigt kan forrykke kautionisternes indbyrdes forhold ved at fritage den ene medkautionist mod et beskedent beløb. Betalingspligten blev nedsat til halvdelen af restgælden – fra 283.454 kr. til 148.975 kr. Byrettens modsatte resultat findes i [BS-20392/2021-HRS](#).
- **Erhvervskaution og forlængelse af kreditten.** I [BS-27355/2021-VLR](#) (8. juni 2022) hæftede en hovedansvarshaver fuldt ud for en forlængelse af kassekreditten aftalt uden hans viden, fordi kautionserklæringen efter sin ordlyd ikke var begrænset til den oprindelige kreditaftale, og manglende underretning førte ikke til nedsættelse. Samme resultat i første instans i [BS-9501/2019-VIB](#), hvor forældelsesfristen først løb fra selskabets konkurs.
- **Kautionistens kendskab som ejer.** I [BS-31611/2022-ROS](#) (30. oktober 2023) kunne en 16 måneders overskridelse af den aftalte 30-dages påkravsfrist ikke fritage kautionisten, der som ejer af skyldnerselskabet var fuldt vidende om misligholdelsen.
- **Regres og modregning efter indfrielse.** I [BS-33202/2019-HJR](#) (6. november 2020) tog Højesteret stilling til, om en kautionists erhvervelse af fordringen ved subrogation skulle sidestilles med spekulativ erhvervelse til underkurs efter [konkursloven § 42, stk. 3](#).
- **Forbrugerstatus og værneting.** I [BS-16186/2021-HJR](#) og [BS-46875/2020-VLR](#) blev spørgsmålet om, hvorvidt en kautionist er FORBRUGER efter Luganokonventionen, prøvet i forbindelse med en værnetingsklausul i en driftskreditaftale.

Det Finansielle Ankenævn prøver selv forældelse, hvor spørgsmålet kan afgøres skriftligt: i [13/2019](#) fandt nævnet, at kautionistens månedlige afdrag gennem 16 år udgjorde en erkendelse af gælden, der løbende afbrød forældelsen efter [forældelsesloven § 15](#), og at der løber en ny 10-årig frist fra den sidste indbetaling, jf. [§ 19, stk. 2](#). Tilsvarende overgangsretlige vurderinger i [436/2008](#).

LOV

[Forældelsesloven § 2, stk. 1, 5](#)
[Forældelsesloven § 11](#)
[Forældelsesloven § 15](#)
[Konkursloven § 42, stk. 3](#)

PRAKSIS	Højesteret · Forældelse af selvskyldnerkaution ved misligholdelse af realkreditpantebrev	27.08.2024
	Højesteret · Gyldigheden af en værnetingsklausul efter Lugano-konventionen i sag om kautionsforpligtelse	11.10.2021
	Højesteret · Højesterets dom om modregning i konkursbo efter indfrielse af kautionsforpligtelse	06.11.2020
	Landsretten · Selvskyldnerkautionists betalingspligt begrænset til halvdelen af restgæld efter medkautionists fritagelse – Vestre Landsret 2025	18.02.2025
	Landsretten · Selvskyldnerkautionist frifundet for millionkrav grundet forældelse efter 10-årig frist	17.08.2023
	Landsretten · Stadfæstelse af hæftelse for kautionsforpligtelse ved forlængelse af erhvervskassekredit	08.06.2022
	Landsretten · Stadfæstelse af kendelse om værneting i sag om kautionsforpligtelse	25.01.2021
	Byretten · Kautionist dømt til at betale trods forsinket påkrav, da han som ejer af skyldnerselskabet var vidende om misligholdelsen	30.10.2023

Byretten · Sag om selvskyldnerkaution: Forældelse og gyldighed af kautionserklæring	16.02.2022
Byretten · Sag om kautionsforpligtelse og forældelse	30.06.2021
Det finansielle ankenævn · Forældelse af kautionsforpligtelse afbrudt ved løbende afdrag over en periode på 16 år	18.12.2019
Det finansielle ankenævn · Kautionshæftelse efter manglende underretning om misligholdelse og afbrydelse af 20-årig forældelse	12.05.2009

Sammenfatning: de bærende linjer i Det Finansielle Ankenævns § 12 kautionspraksis

Praksis kan sammenfattes i seks bærende linjer.

For det første er kompetencespørgsmålet den første og hyppigste barriere. Er kautionen stillet for et selskab, kautionisten selv ejer – helt eller delvis, direkte eller via holdingselskab – eller har kautionisten som direktør eller bestyrelsesmedlem bestemmende indflydelse, afviser nævnet klagen som erhvervsmæssig. Linjen er uændret fra **329/2005** til **423/2025** og **371/2025**.

For det andet er misforholdsvurderingen efter [§ 48, stk. 10](#), jf. [aftaleloven § 36](#), nævnets egentlige kerneprøvelse. Den foretages på STIFTELSESTIDSPUNKTET og bygger på både formue og betalingsevne – med formuen som det afgørende ved beskedne indtægter. Er der ingen reel formue og kun en lav løn eller en overførselsindkomst, tilsidesættes kautionen helt (**40/2019**, **351/2016**, **32/2015**); er der en friværdis, nedsættes hæftelsen typisk hertil eller til et skønsmæssigt beløb (**1250/2009**, **335/2020**, **119/2022**).

For det tredje har nævnet i **335/2020** formuleret et selvstændigt kvalitativt krav til bankens kreditvurdering af kautionisten: en indtægt, som instituttet burde indse uundgåeligt bortfalder netop når kautionen aktualiseres – den medhjælpende ægtefælles løn i debtors egen virksomhed – må ikke indgå i bæreevnen.

For det fjerde vender bevisbyrden i praksis. Underskriften på kautionserklæring og informationsskema er som udgangspunkt tilstrækkelig dokumentation for, at oplysningspligten er opfyldt (**404/2013**, **224/2013**, **321/2010**), og kautionisten bærer bevisbyrden for, at manglende underretning har forringet hans regres (**436/2008**, **70/2014**). Bevisbyrden går kun den anden vej, hvor banken påstår, at kautionisten var oplyst om, at kautionen dækkede GAMMEL GÆLD (**165/2005**, **238/2013**), eller hvor der slet ingen kontakt har været mellem kautionist og institut (**357/2009**).

For det femte sætter nævnets skriftlige sagsbehandling en reel grænse for retsbeskyttelsen. Netop de sager, hvor dokumentationen er tynd eller forklaringerne modstridende, ender med afvisning og henvisning til domstolene (**426/2021**, **84/2017**, **107/2005**, **21309151/2014**) – og nævnets afgørelser er ikke bindende for pengeinstituttet, der kan meddele, at det ikke følger afgørelsen (**357/2009**).

For det sjette supplerer domstolene nævnet på de spørgsmål, der kræver bevisførelse eller principiel afklaring. Højesterets dom af 27. august 2024 om forældelse af selvskyldnerkaution ved realkreditpantebreve er den vigtigste nyere afklaring og korrigerede Østre Landsrets modsatte resultat fra 2023: 10-årsfristen løber først, når kreditor har et aktuelt, uopfyldt krav mod hovedskyldneren om restgælden.

LOV	Aftaleloven § 36, stk. 1	Forældelsesloven § 11	Lov om finansiel virksomhed § 48, stk. 10
PRAKSIS	Højesteret · Forældelse af selvskyldnerkaution ved misligholdelse af realkreditpantebrev		27.08.2024
	Landsretten · Selvskyldnerkautionist frifundet for millionkrav grundet forældelse efter 10-årig frist		17.08.2023

Det finansielle ankenævn · 423/2025: Afvisning af klage vedrørende personlig kaution for holdingselskab som erhvervsmæssigt forhold	22.01.2026
Det finansielle ankenævn · Klage over selvskyldnerkaution og konkursbegæring afvist som erhvervsforhold	22.01.2026
Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kautionsforpligtelse grundet behov for bevisførelse om økonomisk misforhold	23.02.2023
Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionsforpligtelse for realkreditlån: Nedsættelse af kaution på grund af misforhold til økonomi	22.12.2022
Det finansielle ankenævn · 335/2020 - Nedsættelse af kautionsforpligtelse for ægtefælles erhvervsengagement grundet økonomisk misforhold	11.06.2021
Det finansielle ankenævn · Kautionsforpligtelse tilsidesat som ugyldig grundet misforhold til kautionistens økonomi	03.10.2019
Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionsforpligtelse for nystartet virksomhed: Spørgsmål om mangelfuld rådgivning og økonomisk misforhold afvist på grund af bevisbehov	26.06.2018
Det finansielle ankenævn · 351/2016 - Kautionsforpligtelser kendt ugyldige som følge af misforhold til kautionistens økonomiske forhold	19.12.2017
Det finansielle ankenævn · Klager frigjort for kautionsforpligtelser grundet økonomisk misforhold og status som førtidspensionist	21.09.2016
Det finansielle ankenævn · Kautionist hæftede for tidligere samlevers billån trods indsigelse om manglende rådgivning	30.06.2014
Det finansielle ankenævn · Kautionists hæftelse bestod trods fejlagtigt kontoudtog og påstået manglende underretning	28.05.2014
Det finansielle ankenævn · Kautionisters hæftelse ved manglende underretning om tvangsauktion og efterfølgende afvisning fra Ankenævnet	28.05.2014
Det finansielle ankenævn · Kautionsforpligtelse nedsat grundet manglende oplysning om kaution for gammel gæld	24.04.2014
Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om kaution for gæld indfriet ved bankskifte og pengeinstituttets rådgivningsforpligtelse	19.03.2014
Det finansielle ankenævn · Kautionistens indsigelser mod kautionsforpligtelse og modregning blev ikke taget til følge	14.02.2012
Det finansielle ankenævn · Nedsættelse af kautionsforpligtelse grundet misforhold til kautionistens økonomi og friværdis	07.03.2011
Det finansielle ankenævn · Kautionserklæring tilsidesat grundet manglende rådgivning fra pengeinstitut	17.03.2010
Det finansielle ankenævn · Kautionshæftelse efter manglende underretning om misligholdelse og afbrydelse af 20-årig forældelse	12.05.2009
Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kaution for eget anpartsselskab grundet erhvervsmæssig karakter	08.06.2006
Det finansielle ankenævn · Delvist bortfald af kautionsforpligtelse grundet manglende oplysning om kaution for gammel gæld	15.12.2005
Det finansielle ankenævn · Manglende rådgivning om pantesikkerhed ved kaution for billån afvist på grund af bevisusikkerhed	15.09.2005

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Aftaleloven § 36	stk. 1	Aftaleloven § 38c	stk. 1
Forældelsesloven § 11		Lov om finansiel virksomhed § 47	
Lov om finansiel virksomhed § 48	stk. 1, 10	Lov om finansiel virksomhed § 53a	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

80 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

3

27.08.2024	Forældelse af selvskyldnerkaution ved misligholdelse af realkreditpantebrev	bs-6940-2024-hjr
11.10.2021	Gyldigheden af en værnetingsklausul efter Lugano-konventionen i sag om kautionsforpligtelse	bs-16186-2021-hjr
06.11.2020	Højesterets dom om modregning i konkursbo efter indfrielse af kautionsforpligtelse	bs-33202-2019-hjr

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

4

18.02.2025	Selvskyldnerkautionists betalingspligt begrænset til halvdelen af restgæld efter medkautionists fritagelse – Vestre Landsret 2025	10535-12426
17.08.2023	Selvskyldnerkautionist frifundet for millionkrav grundet forældelse efter 10-årig frist	5379-6452
08.06.2022	Stadfæstelse af hæftelse for kautionsforpligtelse ved forlængelse af erhvervskassekredit	7068-8499
25.01.2021	Stadfæstelse af kendelse om værneting i sag om kautionsforpligtelse	1902-2268

BYRETTE · FØRSTE INSTANS

3

30.10.2023	Kautionist dømt til at betale trods forsinket påkrav, da han som ejer af skyldnerselskabet var vidende om misligholdelsen	9793-11448
16.02.2022	Sag om selvskyldnerkaution: Forældelse og gyldighed af kautionserklæring	3673-4396
30.06.2021	Sag om kautionsforpligtelse og forældelse	7047-8472

DET FINANSIELLE ANKENÆVN · NÆVN / KLAGEINSTANS

70

22.01.2026	Klage over selvskyldnerkaution og konkursbegæring afvist som erhvervsforhold	371/2025
22.01.2026	423/2025: Afvisning af klage vedrørende personlig kaution for holdingselskab som erhvervsmæssigt forhold	423/2025
28.08.2025	Afvisning af erstatningskrav mod Danske Bank vedrørende selvskyldnerkaution og kontooverførsler grundet forældelse	29/2025
17.01.2025	Afvisning af klage over kautionshæftelse efter tidligere behandling i fogedretten	261/2024
23.02.2023	Afvisning af klage over kautionsforpligtelse grundet behov for bevisførelse om økonomisk misforhold	426/2021
22.12.2022	Indsigelse mod kautionsforpligtelse for realkreditlån: Nedsættelse af kaution på grund af misforhold til økonomi	119/2022
20.09.2022	Indsigelse mod kautionsforpligtelse pga. økonomisk misforhold: Delvis nedsættelse af kravet mod kautionist efter omlægning af lån	228/2021
16.06.2022	Delvis afvisning af klage over kautionsforpligtelse og renteberegning efter retsforlig og udlæg	29/2022

21.03.2022	Delvis afvisning af klage over erhvervsmæssige ejendomshandler i anpartsselskab samt realitetsbehandling af privat lånevist	573/2021
18.01.2022	Afvisning af klage over rådgivning om personlig kaution for erhvervslån: Sagen vurderet som et erhvervsmæssigt forhold	370/2021
18.10.2021	Afvisning af klage over kautionsforpligtelse for eget selskab grundet erhvervsmæssig karakter	247/2020
30.06.2021	Indsigelse mod kautionsforpligtelse efter bankens fejlbehæftede forhøjelse af lån uden kautionistens samtykke	480/2020
11.06.2021	335/2020 - Nedsættelse af kautionsforpligtelse for ægtefælles erhvervsengagement grundet økonomisk misforhold	335/2020
11.05.2021	Krav om nedsættelse af gæld og indsigelse mod kautionsforpligtelse for gammel gæld	365/2020
18.12.2019	Forældelse af kautionsforpligtelse afbrudt ved løbende afdrag over en periode på 16 år	13/2019
03.10.2019	Kautionsforpligtelse tilsidesat som ugyldig grundet misforhold til kautionistens økonomi	40/2019
21.08.2018	Ankenævnet afviser klage over kautionsforpligtelse pga. direktør- og bestyrelsespost i selskabet (erhvervsforhold)	293/2017
26.06.2018	Indsigelse mod kautionsforpligtelse for nystartet virksomhed: Spørgsmål om mangelfuld rådgivning og økonomisk misforhold afvist på grund af bevisbehov	84/2017
19.12.2017	351/2016 - Kautionsforpligtelser kendt ugyldige som følge af misforhold til kautionistens økonomiske forhold	351/2016
04.07.2017	Afslag på ophævelse af kaution for tidligere fælles gæld og erstatning for håndtering af bilsalg efter skilsmisse	29/2017
10.01.2017	Afvisning af indsigelse mod kautionshæftelse trods påstand om manglende ledelsesdeltagelse og fleksjobstatus	283/2014
21.09.2016	Klager frigjort for kautionsforpligtelser grundet økonomisk misforhold og status som førtidspensionist	32/2015
23.08.2016	Indsigelse mod pengeinstituts modregning i indestående og indbetaling til dækning af kautionsforpligtelse	219/2015
03.08.2015	Hæftelse for selvskyldnerkaution nedsat med 200.000 kr. som følge af manglende pantesikkerhed i ejendommens fulde areal	21402025/2015
12.05.2015	Tabskaution bortfaldt ved tidsbegrænsningens udløb da banken ikke rettidigt kunne gøre et endeligt krav gældende	353/2014
11.02.2015	Afvisning af klage over kautionsforpligtelse for eget anpartsselskab grundet erhvervsmæssig karakter	233/2014
15.09.2014	Afslag på klage over kautionsforpligtelse og efterfølgende lån trods påstand om økonomisk misforhold	46/2014

30.06.2014	Kautionist hæftede for tidligere samlevers billån trods indsigelse om manglende rådgivning	404/2013
28.05.2014	Kautionisters hæftelse ved manglende underretning om tvangsauktion og efterfølgende afvisning fra Ankenævnet	21309151/2014
28.05.2014	Kautionists hæftelse bestod trods fejlagtigt kontoudtog og påstået manglende underretning	70/2014
24.04.2014	Kautionsforpligtelse nedsat grundet manglende oplysning om kaution for gammel gæld	238/2013
19.03.2014	Spørgsmål om kaution for gæld indfriet ved bankskifte og pengeinstituttets rådgivningsforpligtelse	224/2013
27.02.2014	Kautionistens hæftelse efter forhøjelse af erhvervskredit og indsigelse om økonomisk misforhold	105/2013
20.12.2013	Afvisning af klage over kaution for eget selskab grundet erhvervsmæssig karakter	192/2013
20.12.2013	Frifindelse af realkreditinstitut i sag om kautionsansvar og hæftelse for vandskade på ubeboet ejendom	21303047/2013
24.10.2013	Afvisning af klage over kaution for selskab ejet af kautionisten	546/2012
06.05.2013	Afvisning af klage over kautionshæftelse grundet klagerens erhvervsmæssige tilknytning til selskabet	299/2012
07.03.2013	Afgørelse om gyldighed af kautionsforpligtelse for søns erhvervsgæld trods indsigelse om manglende rådgivning	318/2012
06.11.2012	Indsigelse mod kautionshæftelse efter omlægning til solidarisk meddebitorhæftelse	232/2012
06.11.2012	Kaution for tidligere ægtefælles erhvervsgæld fastholdt for kassekredit trods indsigelse om manglende rådgivning	83/2012
24.10.2012	Afvisning af klage over kautionshæftelse for datters erhvervsvirksomhed	119/2012
09.10.2012	Spørgsmål om hæftelse for kaution og særskilt lån til søns virksomhedsdrift	272/2011
12.09.2012	Afvisning af klage over kautionsforpligtelse grundet klagerens medejerskab af det gældstyngede selskab	277/2011
07.05.2012	Spørgsmål om forældres kautionsforpligtelse for sønnens andelsboliglån og betydningen af salgsprovenu	155/2011
14.02.2012	Kautionistens indsigelser mod kautionsforpligtelse og modregning blev ikke taget til følge	321/2010
06.01.2012	Sag om kautionsforpligtelses gyldighed ved misforhold til kautionisternes økonomi	224/2010
21.11.2011	Afslag på bortfald af kautionshæftelse og godkendelse af aftalt misligholdelsesrente på 25 %	527/2010
07.10.2011	Indsigelse mod kautionsforpligtelse efter overgang fra meddebitor til selvskyldnerkautionist ved samlivsophør	372/2010

07.10.2011	Ansvar for aflysning af løsørepandebrev ved kautionists indfrielse af lån	546/2010
07.03.2011	Nedsættelse af kautionsforpligtelse grundet misforhold til kautionists økonomi og friværði	1250/2009
23.11.2010	Forældre hæfter som låntagere for søns erhvervslån trods indsigelse om kautionsforhold	1090/2009
30.08.2010	Kautionists indsigelser mod rettidigheden af bankens underretning om misligholdelse blev ikke imødekommet	946/2009
17.03.2010	Kautionserklæring tilsidesat grundet manglende rådgivning fra pengeinstitut	357/2009
18.11.2009	Twist om kautionists hæftelse ved udvidelse af debtors engagement og anvendelse af panteprovenu	41/2009
12.05.2009	Kautionshæftelse efter manglende underretning om misligholdelse og afbrydelse af 20-årig forældelse	436/2008
11.02.2009	Spørgsmål om tidsbegrænset kaution var bortfaldet ved tidsfristens udløb trods tidligere opsigelse	292/2008
21.01.2009	Uenighed om rækkevidden af tidsbegrænset kaution efter debtors konkurs	205/2008
06.12.2006	Spørgsmål om kautionsansvar ved udtræden af selskab og påståede mundtlige tilsagn om frigivelse	168/2006
08.11.2006	Afvisning af klage over kautionsforpligtelse for eget selskab som erhvervsmæssigt forhold	180/2006
08.06.2006	Afvisning af klage over kaution for eget anpartsselskab grundet erhvervsmæssig karakter	329/2005
15.12.2005	Delvist bortfald af kautionsforpligtelse grundet manglende oplysning om kaution for gammel gæld	165/2005
15.09.2005	Manglende rådgivning om pantsikkerhed ved kaution for billån afvist på grund af bevisusikkerhed	107/2005
18.08.2005	Afslag på nedsættelse af kautionshæftelse trods indsigelse om manglende sikring af pantsikkerhed	80/2005
23.06.2005	Kautionists hæftelse for forhøjede misligholdelsesrenter og spørgsmål om passivitet	53/2005
05.10.2004	Kautionsforpligtelse opretholdt trods manglende underretning om væsentlige overtræk på erhvervskredit	345/2003
26.08.2004	Afvisning af krav om bortfald af kautionsforpligtelse trods uklar tidsangivelse i kreditkontrakt	147/2004
09.07.2004	Kautionists hæftelse efter bankens yderligere långivning til debitor uden samtykke	102/2004
03.06.2004	Kautionist fik delvist medhold i sag om renteberegning på begrænset kaution ved datterens ejendomsovertagelse	371/2003
08.07.2003	Klager over hæftelse for kautionsløfte afgivet i 1986 efter manglende rettidig orientering om misligholdelse	34/2003

02.10.2002 Kautionsist får medhold efter bankens uberettigede udbetaling af forsikringssum til
nyt bilkøb

242/2002

FORARBEJDE Betænkninger

1 reference

Betænkning om revision af forældelseslovgivningen

nr. 1460 · 2005 · Justitsministeriet